RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 74.647 van 25 juni 1998
in de zaak A. 38.459/VII-7730.

In zake : Joseph DEBUF,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. RIMBAUT,
kantoor houdende te MEULEBEKE,
Ingelmunstersteenweg 15

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse Executieve, thans de Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Joseph DEBUF op 21 maart 1988 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de gemeenschapsminister van volksgezondheid en leefmilieu van 22 december 1987 waarbij zijn beroep tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 8 januari 1987 houdende intrekking van de hem op 30 oktober 1980 verleende vergunning voor de exploitatie gedurende dertig jaar van een schietstand te Pittem wordt bevestigd;

Gezien de memorie van antwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur G. JACOBS;

Gelet op de beschikking van 10 juli 1990 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 maart 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 mei 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. GELDOF die, loco Advocaat J. RIMBAUT verschijnt voor de verzoeker, en van Advocaat G. MARTYN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-auditeur C. ADAMS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. <u>Rechtspleging</u>.

Overwegende dat de memorie van antwoord laattijdig werd ingediend en derhalve uit de debatten moet worden geweerd;

2. <u>Feiten</u>.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. Op 30 oktober 1980 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen aan de verzoeker de vergunning om te Pittem, Baertstraat nr. 15, een kleiduivenschietstand te exploiteren gedurende een periode van dertig jaar, mits naleving van de voorschriften van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming en de opgelegde bijzondere voorwaarden.

2.2. In de loop van 1986 dienen omwonenden klacht in in verband met de door de exploitatie veroorzaakte geluidshinder.

2.3. Op 11 december 1986 stelt het bestuur voor leefmilieu West-Vlaanderen, in een schrijven gericht aan de provinciegouverneur, voor om "de bestendige deputatie uit te nodigen de vergunning in toepassing van artikel 19 van het Hoofdstuk I, Titel 1 van het A.R.A.B. in te trekken (...)".

2.4. Op 8 januari 1987 trekt de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen haar besluit van 30 oktober 1980 in op grond van volgende overweging :

> "Overwegende dat de schietstand gelegen is in een rustige omgeving met een achtergrondgeluidsniveau van 35 dB(A), dat dit niveau door het impulslawaai tijdens het kleiduifschieten met 19 tot 24 dB(A) overschreden wordt, dat de momenteel gehanteerde overschrijdingsnorm van 5 dB(A) overdag aldus ruimschoots overschreden wordt, dat de buurt derhalve in overdreven mate wordt gehinderd";

2.5. Op 23 januari 1987 tekent de verzoeker beroep aan tegen dit besluit.

2.6. In zijn verslag van 17 juni 1987 adviseert het bestuur voor leefmilieu het beroepen besluit te bevestigen.

2.7. Op 22 december 1987 treft de gemeenschapsminister van volksgezondheid en leefmilieu het bestreden besluit dat als volgt is gemotiveerd :

> "(...)
> Gelet op het advies van het Bestuur voor Leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, gegeven op 17 juni 1987, waarvan de voornaamste gegevens als volgt luiden :
> Geluidsdrukniveaumetingen werden verricht op zondag 10 mei 1987 ter hoogte van woning Molenakker 73, dit is op ongeveer 250 m van de

schietstand, en van woning Molenakker 143, dit is op ongeveer 400 m.

Het verschil LAeq inrichting (impuls) en LA eq overwegend heersende achtergrond (Fast) is een maat voor de beoordeling van de klachten.

Het opgetekende verschil bedroeg 26,1 dB(A) op ongeveer 250 m en 19,3 dB(A) op ongeveer 400 m.

Als te verwachten reactie geeft ISO-R-1996 :

Voor een verhoging van : 10 dB(A) : frekwente klachten
15 dB(A) : dreigen acties
20 dB(A) : acties.

Anderzijds werd met geweerschoten, LAeq, impuls, respectievelijk 66,2 en 62,1 dB(A) gemeten.

Voor een rustige woonwijk, weinig verkeer, stelt de ISO-R-1996 als aanbevolen grenswaarde 45dB(A) overdag en 40 dB(A) ’s avonds voorop. Het betreft hier LAeq fast, gemeten voor de woning.

Uit beide benaderingen volgt dat de inrichting ernstige geluidshinder veroorzaakt voor de buurt. De metingen hadden bovendien plaats bovenwinds de inrichting.

Daarenboven volgt uit een aanvullend onderzoek dat de exploitatie niet gebeurt in overeenstemming met het plan gevoegd bij de aanvraag.

Met name is er een afwijking wat betreft inplanting en schietinrichting.

Op basis van hetgeen voorafgaat kan besloten worden tot bevestiging van het beroepen besluit.

Geen van de door de exploitant ingeroepen bezwaren doet aan deze conclusie enige afbreuk.

Overwegende dat het beroep binnen de reglementaire termijn werd ingediend;

Overwegende dat uit geluidsdrukniveaumetingen die werden verricht volgens de internationale aanbevelingen om geluidssituaties te beschrijven en te beoordelen, volgt dat de inrichting ernstige geluidshinder voor de buurt veroorzaakt dat uit een aanvullend onderzoek tevens is gebleken dat de exploitatie niet gebeurt volgens de aanduidingen op het bij de aanvraag gevoegde plan; dat geen door de exploitant aangevoerde bezwaren aanleiding geeft om de beroepen beslissing te herzien; dat er bijgevolg aanleiding bestaat om het beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren en het beroepen besluit te bevestigen

(...)";

3. <u>Gegrondheid van het beroep</u>.

3.1.1. Overwegende dat de verzoeker in een eerste onderdeel van het eerste middel de schending aanvoert van artikel 19 van het Algemeen Reglement voor de

Arbeidsbescherming van 11 februari 1946 (ARAB), doordat het bestreden besluit onder meer steunt op de overweging dat de inrichting ernstige geluidshinder veroorzaakt voor de buurt, terwijl dit geen grond is waarop de overheid, overeenkomstig voormeld artikel, kan besluiten tot de intrekking van de exploitatievergunning;

3.1.2.1. Overwegende dat artikel 19 van het ARAB luidt als volgt :

> "De exploitatie mag slechts begonnen of voortgezet worden onder stipte naleving van de reglementaire voorschriften en van de bijzondere voorwaarden opgelegd bij het vergunningsbesluit.
> De vergunning kan door de overheid die haar verleend heeft, ingetrokken of opgeschorst worden, zo het bedrijfshoofd bedoelde voorschriften en voorwaarden niet nakomt of wanneer het weigert zich aan de nieuwe verplichtingen, welke deze overheid steeds het recht heeft het op te leggen, te onderwerpen;
> Tegen de beslissingen tot intrekking of schorsing van de vergunning, staat voor de belanghebbenden een beroep open waarvan de modaliteiten en voorwaarden overeenkomstig artikel 13 vastgesteld zijn.
> Wanneer de vergunning in eerste instantie werd verleend, staat hetzelfde beroep open tegen de beslissingen die nieuwe verplichtingen opleggen; zo dit beroep werd ingesteld, is alleen de overheid die daarover uitspraak heeft gedaan, bevoegd om naderhand nieuwe verplichtingen op te leggen, de vergunning in te trekken of te schorsen.
> Het beroep schorst de bestreden beslissing";

3.1.2.2. Overwegende dat niet wordt betwist dat het bestreden besluit in de eerste plaats steunt op de overweging "dat de inrichting ernstige geluidshinder veroorzaakt voor de buurt"; dat evenwel noch uit de motivering van het bestreden besluit, noch uit het administratief dossier blijkt dat bedoelde vaststelling een gevolg is van het niet naleven van reglementaire voorschriften, bijzondere voorwaarden, of andere verplichtingen ; dat in elk geval niet wordt vermeld welke van die normen zou zijn miskend; dat uit niets blijkt dat, en waarom, geluidsnormen "voor een rustige woonwijk, weinig verkeer", door de "ISO-R-1996 als aanbe-

volen grenswaarde" vooropgesteld, in hoofde van de exploitant bindend zouden zijn; dat het andere motief, te weten "dat (daarenboven) de exploitatie niet gebeurt in overeenstemming met het plan gevoegd bij de aanvraag", gelet op de formulering ervan, en de plaats die de desbetreffende summiere motivering ervan inneemt in het geheel van het bestreden besluit, als een ondergeschikt motief voorkomt; dat het onderdeel van het middel gegrond is en tot de vernietiging van het bestreden besluit moet leiden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de gemeenschapsminister van volksgezondheid en leefmilieu van 22 december 1987 waarbij het beroep van Joseph DEBUF tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 8 januari 1987 houdende intrekking van de hem op 30 oktober 1980 verleende vergunning voor de exploitatie gedurende dertig jaar van een schietstand te Pittem wordt bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

<u>Artikel 3</u>.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijfentwintig juni 1900 achtennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **M.-R. BRACKE.**